

Umělá Inteligence (UI)

Autorem příspěvku je pan Antonín Mareš.

K tomu, abychom se mohli bavit o Umělé inteligenci (dále jen UI) si musíme vyjasnit několik zásadních pojmů a rozdílů mezi člověkem a počítačem.

	počítač	člověk
1	Dvojková soustava – (0 a 1)	Trojková soustava – (0 až 1)! neboli všechny hodnoty v rozsahu 0 až 1
2	Hardware počítače	Mozek člověka
3	Software počítače	Mysl člověka
4	Počítačová síť	Schopnost mysli komunikovat (řeč)
5	UI	Vědomí

Počítač pracuje s dvojkovou soustavou. Jde o stavy zapnuto – vypnuto nebo stavy 0 a 1. Počítač z principu není schopen učení a zdokonalování. To jsou vlastnosti lidí nikoliv počítačů. U lidí je to dáno tím, že jejich základ je postaven na trojkové soustavě, kterou ale člověk není schopen do počítače implementovat.

Počítač má proti člověku několik předností. Je jím především jeho úžasná rychlost zpracování informací a také jeho úžasná paměť. Jenomže se mnohdy zapomíná na to, že tyto „přednosti“ jsou vykoupeny jeho obrovskou primitivností. Počítač totiž není schopen myšlení a tím není schopen se ani učit. V lidském mozku probíhají jiné procesy nežli v počítači a jsou proti němu neuvěřitelně složitější.

Proč je ale lidský mozek tak pomalý?

Není pomalý, je jenom jinak koncipovaný. Může být převeden na podobný stav jako počítač, ale pak ztrácí schopnost kombinačního myšlení. Tomuto fenoménu se budu podrobněji věnovat, ale až v jiné úvaze.

Veškeré dovednosti počítače jsou odvozeny od těchto fenoménů, tedy od rychlosti a velké paměti. Software počítače je to, co do něho dává člověk, a proto nelze tak docela mluvit o vlastnostech počítače. Připusťme ale, že i tato vlastnost je jeho vlastní.

Při našem hodnocení jsme tedy na úrovni: samostatný počítač a samostatný člověk. Rychlostí se mu nemůžeme rovnat a pamětí také ne. Zato naše mysl je cosi, co daleko překonává jeho software tedy jeho program. To, v čem ho překonává, je především její schopnost provádět to, od čeho má i svůj název, tedy schopností myslet.

Rok 1992 je významný v mnoha směrech. Není to jen zavedení celosvětového internetu, ale i pochopení struktur, na kterých je založeno Univerzum jako takové. Mám zde na mysli především ono nové paradigma, které vychází z tvrzení, že prvotní

je informace, která tvoří energii a ta následně vytváří hmotu.

Jak internet, tak i toto nové paradigma umožnilo vytvořit a pochopit stavy ve výpočetní technice, které jsou známy jako UI.

Software je cosi, co napodobuje lidskou mysl a to tím, že simuluje to, co probíhá v lidském mozku. Jde o to, že při myšlení kombinujeme určité stavy a hledáme ty, které danému zadání nejlépe vyhovují a to i tehdy, když tyto stavy přesně nevystihnou to, k čemu směřujeme. Jenomže to už není software, ale UI. Pro tu pak jsou charakteristické „**neuronové sítě**„. Ty pak především dělají UI, umělou inteligencí. To, jak to v UI probíhá, si ještě řekneme, nyní je na čase si uvědomit, jak to provádí lidská mysl. Zde totiž dochází k zásadnímu rozdílu proti software a UI. Lidská mysl má možnost pracovat tak, že je řízena naším Vědomím. Tady je nutno striktně rozlišit co je co. Mysl je funkcí mozku a je to něco jako software (program) počítače. Vědomí je totožné s JÁ a je to naše podstata, tedy jsme to my samotní. To, že mnozí nechápou rozdíl mezi myslí a vědomím, respektive je vzájemně zaměňují, je dáno naší hlubokou nevědomostí na poli jednak psýchy člověka, a také na poli struktury člověka, kterou tvoří Duch, Duše a Tělo.

V lidském mozku existují synapse, které přijímají signály od jiných neuronových buněk. Jsou to tedy vlastně „antény“ vlastní neuronové buňky, které slouží jako její přijímače. Vytváření, vysílání a přijímání signálů v mozku je poměrně složitý proces, ve kterém se zatím vědci příliš neorientují. Ani my se jím nebudeme podrobněji zabývat, jen je potřeba zdůraznit, že přes jisté rozdíly to připomíná zpracování signálů v počítači. Zdůrazňuji – jen připomíná. Nejde o totožný proces. To, co nás ale zajímá především je to, že některé synapse dokáží přijímat cosi, co nedokážeme lokalizovat. Tedy pro nás „neviditelné“ signály. Pro současné vědce, kteří se zuby nehty drží materialistických představ, je to něco, co je pro ně těžko pochopitelné a tak si vymýšlejí mnohdy až komická řešení.

My to ale pro naši úvahu vezmeme jako hotovou věc a řekneme si, jak to pracuje. Naše Vědomí, tedy naše vlastní podstata neboli Duch, potřebuje určitý přechodný „obal“ k tomu, aby mohl komunikovat s hmotností. Pro tento obal se vžil název Duše. Duše je vytvořena z „materiálu“, který je vzat z astrality a to z její jemnější části a navíc je ještě „zušlechtěn“. To důležité pro nás je to, že jde o cosi, co je našemu hmotnému prostředí mnohem bližší, nežli duchovní rovina, ze které pocházíme. Astrální planina je hodně podobná zemskému prostředí, jen její základ netvoří pevné formy, jako je tomu na Zemi, ale vlny, které jsou velmi variabilní. Tyto vlny astrality je možné různě kombinovat a skládat do sebe a vytvářet z nich určité stavy. Jedním z nich je i námi zmiňovaná Duše. No a tato Duše je pak tím, co už přímo komunikuje pomocí synapsí s naším materiálním nástrojem, tedy mozkiem.

Po této průpravě si nyní řekněme něco více o celkovém dění. Pokud je počítač napojen v síti, tedy je na internetu, pak může komunikovat s jiným počítačem. To v analogii odpovídá tomu, když člověk komunikuje s jiným člověkem (řeč, písmo). Tady je ale nutno se mít na pozoru a uvědomit si, že lidská komunikace je dvojího typu. Základní komunikace je přes Mysl a to znamená přes Ego. Takto komunikuje většina lidí a tato komunikace odpovídá tomu, co jsme zmínili výše, tedy komunikaci

počítačů v síti. Je snad pochopitelné, že u počítačů nejde o skutečnou komunikaci. Jde v tomto případě vždy a za všech okolností pouze o analogii.

Vyšší typ lidské komunikace obchází Mysl a jde přímo do Vědomí. Tento typ komunikace je umožněn těm, kdo jsou na značně vyšších příčkách vývoje vědomí a dle hodnocení Dr. Hawkinse (nezaměňovat s fyzikem Hawkingem!) dosahují hodnot 500+, případně i vyšších. Těchto lidí je vskutku poskrovnu a jejich způsob komunikace není běžným lidem znám. Znímám je jen jejich postoj, způsob žití a jednání. Ve svých vyšších stavech jsou známější jako zasvěcenci. Zmiňuji je zde proto, že jsou to oni, kteří analogicky tvoří protějšek k fenoménu UI.

Lidskou techniku a pokrok v posledních staletích zajistili lidé, kteří byli a jsou na úrovni 400+ (dle Hawkinse). Jsou to lidé kombinačního rozumu. Do této skupiny patří všichni vědečtí vynálezci a lidé, kteří jsou schopni věci důkladně promýšlet. Ano, jsou to lidé, kteří stvořili koncept počítače a jeho systémy. Jenomže na to, aby počítač začal používat to, co známe pod označením UI, už nestačili. Tady totiž nastupuje další garnitura lidí, kteří jsou na vyšší úrovni vědomí a to na úrovni 500+.

Proč?

Neuronová síť, která tvoří de facto páteř umělé inteligence, je totiž založena nikoliv na pragmatických, jednou daných věcech a událostech, ale na stavech, které jsou přibližné a podobné, nikoliv totožné. A o to jde. Neuronovou síť si můžeme připodobnit k mnohapatrovému domu, kde v každém patře jsou jisté kombinace údajů. Systém, pokud nenajde uspokojivé řešení v oblasti, kde se nachází, tak pomyslně vstoupí do nižšího patra, do nižší úrovně informačních balíků, kde se pokusí najít odpovídající řešení. Pokud ale našel částečné řešení již ve své rovině, pak v té nižší připojí jen zbytek. Pokud to nevyhovuje, tak sestupuje stále do „hlubších“ pater a snaží se zkombinovat patřičné řešení, které nejvíce odpovídá zadaným parametrům. Tento „zdlouhavý“ proces se vyplatí, protože rychlost počítače eliminuje dobu hledání a paměť počítače umožňuje umístění většího množství informací. Ve skutečnosti se ale nejedná o jednu izolovanou paměť jednoho počítače, ale o paměť všech počítačů, které se na daném úkolu účastní a jsou v síti počítačů, tedy na internetu propojeny, a do daného úkolu zainteresovány. Tím dochází k tomu, že počítač je schopen při překladu z jedné řeči do druhé najít odpovídající překlad. Ten není pak překladem jednotlivých slov, ale překladem významu celých vět nebo i odstavců. Teoreticky by tak mohl být proveden překlad odstavce textu tak, že nebude použito ani jedno z překládaných slov ve výsledku, ale kontext, tedy smysl a podstata sdělení tohoto odstavce bude plně zachována.

Podobně jedná i lidská mysl. Je tu ale jeden podstatný rozdíl, který je ale zásadní.

Zatímco systém UI provádí porovnávání, tak Mysl člověka myslí. To znamená, že pomocí trojkového systému provádí kombinační vazby, podobné zpětným vazbám, který jí umožňuje právě tento trojkový systém, kterého ale není UI schopna. Ve výsledku se to pak jeví tak, jakoby jsme učili někoho, komu to opravdu „nemyslí“ a kdo je obecně znám jako chytrý blbec. Jistě si vzpomenete na tak zvané šprty ve škole.

Byli se schopni naučit z paměti rozsáhlé statě učiva, ale nerozuměli jim ani za mák. Oni de facto kopírovali tento primitivní způsob, který používá UI.

Takže když to shrneme. Pokud dáme do nezodpovědných rukou nebezpečné věci, tak riskujeme jejich zneužití. Je jedno, jestli jsou to ruce nezodpovědných šprtů, které danému problému nerozumí, nebo UI. Pokud ale máme možnost nad těmito systémy mít dokonalou kontrolu a pouze obsluhu přenecháme těm, kdo nemohou o celkovém stavu či použití rozhodovat, pak je to zcela v pořádku a bude to všem ku prospěchu.

Proto popřední lidé našeho lidského společenství varují před zneužitím.

Je tu jedna velká „pojistka“. Tito nezodpovědní lidé nejsou schopni ve svém důsledku této UI porozumět, a proto jí nemohou ani řídit, či s ní rozumně pracovat. Takže bez lidí, kteří dosahují úrovně vědomí 500+, se prostě tento trend neobejde. Tito lidé mají na rozdíl od lidí typu 400+ daleko více vyvinutý smysl pro odpovědnost, protože i na něm je jejich vzestup založen, a tím se dá předpokládat i jejich pevné podržení rizik, která plynou z UI.

Naše společnost se dostává do pohybu. Po letech, kdy v čele stála skupina nezodpovědných lidí, kteří byli na žebříčku vědomí na velmi nízkých hodnotách, se situace začíná měnit. Lidé, kteří touží po moci, majetku, osobním prospěchu a jsou nezodpovědní a nesvědomití, budou prostě odstaveni. Dosavadní praxe, že lidé vědy jim sloužili, prostě skončí. Důsledkem bude velmi rapidní rozpad současných hodnot, které jsou, jak jsme si již řekli, založeny na hodnotách lidí s nízkým stavem vědomí (dle Hawkinse).

Jaká je tedy perspektiva budoucnosti?

Ta už tu vlastně je. Je to odmítnutí majetku jako něčeho, co by mělo mít určující dopad na naše jednání. To bude znamenat nástup takových věcí jako je sdílení majetku. Nejde jen o sdílení aut, kol či jiných dopravních prostředků, ale o sdílení jako takové. Tím míním stav, kdy věci budou ve své podstatě spravovány a nikoliv vlastněny, jako je tomu nyní. Tento trend přinese či umožní vzestup inteligence a to především tím, že umožní prosazení přístupů lidem nad hodnotou 500 (dle Hawkinse). Bude to znamenat i to, že společenská prestiž bude automaticky přiznána těm, kdo jsou ve vědomí výše. Dosavadní hodnocení dle titulů zcela zanikne, protože je jednak známkou lidí, kteří dosáhli hodnoty 400 a jednak, a to především, egoistickým označením něčeho, co má být chápáno jako výjimečné.

Hodnoty lidí ve vědomí 500+ jsou především v přístupu k problémům ve smyslu pokory a obětování a služby ostatním. Tedy jsou diametrálně obrácené proti současným stavům. Z uvedeného rovněž plyne, že možnost se zapojit do společenského procesu bude cosi, co bude chápáno jako čest. Do této kategorie pochopitelně patří i možnost zaměstnání. Takže mít možnost pracovat bude chápáno jako pocta a ne každý jí bude mít možnost mít. Ten, kdo nebude pracovat, bude na společenském žebříčku brán jako neschopný a lajdák a taky tak na něho bude pohlíženo. Pochopitelně zde nebude stav, aby někdo musel pracovat proto, aby se uživil. To o čem mluvím je to, že tito lidé, kteří se vyhýbají práci, nebo lidé zlodějiny, nebo lidé podvodu, budou ve všeobecném opovržení a budou nejen bez vlivu na cokoli, ale i ve stavu,

z kterého se budou velmi usilovně chtít dostat ven.

Bude ctěno vědomí, tedy moudrost, umění a krása. Ti, kteří budou stát v čele společnosti, budou na hodnotách 500+ (dle Hawkinse) a budou tento nový, zcela převratný přístup společnosti řídit.

Společnost se tak konečně dostane z období, kdy byla „voděna za ručičku“ do stavu dospělosti a teprve v tomto stavu se vlastně bude moci nazývat společenstvem lidí. Tedy společenstvem skutečných lidí. Takže současná UI je jen prvním průkopníkem na této cestě. Je prvním, ale zato velmi důležitým, neboť ona vlastně není zlomem v počítačovém pojetí zpracování informací, ale ona je zlomem v lidském společenství, protože jejím prostřednictvím si vlastně člověk uvědomí to nejdůležitější. Tím pochopitelně je to – kdo je on sám. Odkud přišel a kam kráčí. Uvědomí si smysl svého bytí zde na Zemi.

Ke stému výročí vzniku státu napsal

Antonín Mareš

Mapa Vědomí, jejíž autor je Dr. David R. Hawkins:

MAPA VĚDOMÍ

Názor na Boha	Názor na život	Úroveň	Měřitko	Emoce	Proces
Já	Je	OSVÍCENÍ	700 až 1000	Nepopsatelné	Čisté vědomí
Veškerenstvo	Dokonalý	MÍR	600	Blaženost	Jasnost
Jediný	Úplný	RADOST	540	Klid	Proměna
Milující	Prospěšný	LÁSKA	500	Úcta	Zjevení
Moudrý	Smysluplný	ROZUM	400	Pochopení	Abstrakce
Milosrdný	Harmonický	PŘIJETÍ	350	Odpuštění	Transcendence
Inspirující	Nadějný	OCHOTA	310	Optimismus	Záměr
Umožňující	Uspokojivý	NEUTRALITA	250	Důvěra	Uvolnění

Dovolující	Přijatelný	ODVAHA	200	Potvrzení	Posílení
Lhostejný	Náročný	HRDÁ PÝCHA/ PÝCHA	175	Pohrdání	Nadutost
Pomstychtivý	Nepřátelský	HNĚV	150	Nenávist	Agrese
Odepírající	Přinášející zklamání	TOUHA	125	Žádostivost	Zotročení
Trestající	Děsivý	STRACH	100	Úzkost	Ústup
Přezíravý	Tragický	SMUTEK	75	Lítost	Malomyslnost
Odsuzující	Beznadějný	APATIE	50	Zoufalství	Vzdání se
Mstivý	Zlý	VINA	30	Obviňování	Zničení
Pohrdající	Bídný	STUD	20	Pokoření	Odstranění